

I. UVOD

Pitanje ljudskih prava je vrlo široko, a to znači u sadržajnom pogledu i po obimu vrlo neodređeno. O ljudskim pravima može se govoriti s obzirom na samo pravo kao cinjenicu, ali može se govoriti s obzirom na njegov odnos prema necemu ili s obzirom na odnos necega prema pravu, odnosno ljudskim pravima.

Duboko zadirući u razlicite oblike društvenih fenomena: državu, ekonomiju, politiku, pravo itd., ideologija ljudskih prava daje utisak napretka u procesu humanizacije svijeta. Na taj nacin pronalen je okvir unutar kojeg postoji mogućnost paralelnog egzistiranja razlicitosti, a ideologija ljudskih prava ima funkciju usklalivanja razlika po mjeri pojedinca i prava koja mu pripadaju. Povezanošću filozofije, politike i prava u jedinstvenu cjelinu ljudska prava postaju bitna odrednica XX stoljeća, i jednak za sve ljude na svim dijelovima svijeta, putokaz politickom djelovanju, razvojno i pravnom regulisanju, ali u skladu sa razlicitim specificnostima.

Na razini nacionalnog zakonodavstva ljudska prava su regulisana ustavom. Na melunarodnoj razini regulisana su melunarodnim instrumentarijem za zaštitu i unaprelenje ljudskih prava. Uz deklaracije, povelje, konvencije su bitan segment za razumijevanje ljudskih prava. U kontekstu melunarodnog zakona konvencije predstavljaju melunarodne sporazume između država izricito posvećene specifičnim temama. Po melunarodnom zakonu samo države potpisnice konvencija su obavezne i da ih poštuju.

Razvoj filozofske, političke i pravne misli o ljudskim pravima kompletiran je sa povijesnim dokumentima koji su veoma znacajni za ljudska prava.

II. DEFINICIJA LJUDSKIH PRAVA

Definicija ljudskih prava može se podijeliti u nekoliko znacajnih koncepata:

ljudska prava su prirođena, pripadaju nam jer smo ljudska bića, ne daje nam ih nijedna vlada i nemože ih oduzeti bilo koja vlast.

ljudska prava su univerzalna, pripadaju svim ljudskim bićima bez obzira na razlike kao što su rasa, boja, pol, jezik, vjeroispovijest, politicka i druga opredjeljenja. Zbog toga su naša ljudska prava ista kao i onih u drugim gradovima, regijama, kantonima, državama i kontinentima.

ljudska prava su fundamentalna i neophodna za ljudski život, dostojanstvo i blagostanje. Ona ne obuhvataju bespotrebne želje ili puke "prohtjeve". Npr. imamo pravo na kuću (neophodno), ali u ljudsko pravo ne spada pravo na preskupu i luksuznu kuću (nepotrebno).

ljudska prava obuhvataju sve aspekte života, od odnosa prema samom sebi, preko njegovih društvenih veza do veza sa zemljom ili politickom strankom. Cesto se ljudska prava razmatraju u okviru nekoliko širokih, ali povezanih kategorija. To su civilna i politicka prava neophodna za ucestvovanje u životu civilnog društva, i ekonomska, društvena i kulturna prava, koja uključuju da imamo posao, obrazovanje, smještaj, hranu, zdravlje i kulturni život.

III. ANTROPOLOŠKA OSNOVA LJUDSKIH PRAVA

Već u doba prosvjetiteljstva u osamnaestom stoljeću ideja ljudskih prava pojavit će se kao definisana programska osnova za daljni razvoj i promicanje ideologije da je covjek od prirode obdaren neotulivim temeljnim (ljudskim) pravima na koja se mogao pozvati protiv države i kojima je ujedno bio i zaštićen od nje. Prije doba prosvjetiteljstva u Evropi je u nekoliko povelja i dokumenata koncept slobode postupno prerastao od privilegije u pravo svakog ljudskog bića, a to su: Magna Carta Libertatum (1215) u Engleskoj, Union of Utredii (1579) u Holandiji, i Bill of Rights (1689) u Engleskoj. Termin prava covjeka prvi put upotrebljen je u francuskoj Deklaraciji o pravima covjeka i gralanima (1789), koja je nakon Drugog svjetskog rata postala općeprihvaćena. Americka Deklaracija o nezavisnosti (1776) zasnivala se na pretpostavci da su po samom cinu rolenja sva ljudska bića jednaka i da su odrelena prava neotuliva, kao što su pravo na život, slobodu i težnju za srećom. Francuska deklaracija o pravima covjeka i gralanina (1793) odražava pojavljivanje melunarodne teorije o univerzalnim, općevažećim pravima. "Klasična prava" osamnaestog i devetnaestog stoljeća odnosila su se na individualne slobode pojedinca. Pocetak dvadesetog stoljeća karakterišu pravne intervencije potrebne za melunarodnu standardizaciju ljudskih prava, cemu su prethodili propast Lige naroda i Drugi svjetski rat. Pravna intervencija sprovodi se kroz pravne dokumente. Najvećim dijelom povijesti ljudi su živjeli u državama koje nisu poznavale ljudska prava. Prvi dokumenti koji služe proklamaciji ljudskih prava poticu iz osamnaestog vijeka. Raniji dogовори, proklamacije koji se obично navode kao dokumenti kojima se utvrđuju i garantuju ljudska prava u najranijoj fazi razvoja. To važi i za dokument koji obично stoji na celu te liste Veliku povelju o slobodama (Magna Carta Libertatis) od 1215. godine. Ona je kompromis između engleskog kralja i pobunjenog plemstva, kojim prvi put priznaje plemićima izvjesne privilegije i u odnosu na njih sputava svoj domet

--- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI
NA SAJTU WWW.MATURSKI.NET ---

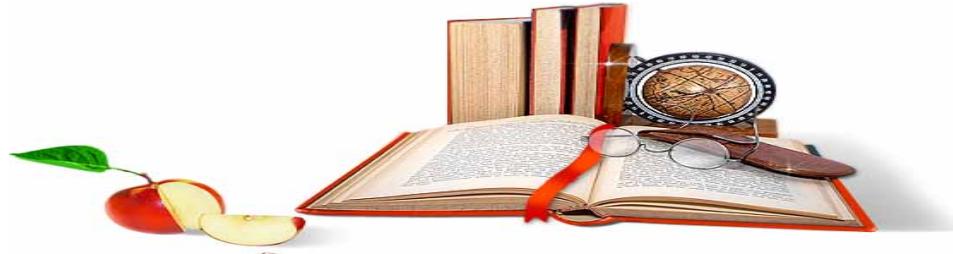
BESPLATNI GOTOVI SEMINARSKI, DIPLOMSKI I MATURSKI TEKST

RAZMENA LINKOVA - RAZMENA RADOVA
RADOVI IZ SVIH OBLASTI, POWERPOINT PREZENTACIJE I DRUGI EDUKATIVNI MATERIJALI.

WWW.SEMINARSKIRAD.ORG

WWW.MAGISTARSKI.COM

WWW.MATURSKIRADOVI.NET

NA NAŠIM SAJTOVIMA MOŽETE PRONAĆI SVE, BILO DA JE TO [SEMINARSKI](#), [DIPLOMSKI](#) ILI [MATURSKI](#) RAD, POWERPOINT PREZENTACIJA I DRUGI EDUKATIVNI MATERIJAL. ZA RAZLIKU OD OSTALIH MI VAM PRUŽAMO DA POGLEDATE SVAKI RAD, NJEGOV SADRŽAJ I PRVE TRI STRANE TAKO DA MOŽETE TAČNO DA ODABERETE ONO ŠTO VAM U POTPUNOSTI ODGOVARA. U BAZI SE NALAZE [GOTOVI SEMINARSKI](#), [DIPLOMSKI](#) I [MATURSKI RADOVI](#) KOJE MOŽETE SKINUTI I UZ NJIHOVU POMOĆ NAPRAVITI JEDINSTVEN I UNIKATAN RAD. AKO U [BAZI](#) NE NAĐETE RAD KOJI VAM JE POTREBAN, U SVAKOM MOMENTU MOŽETE NARUČITI DA VAM SE IZRADI NOVI, UNIKATAN SEMINARSKI ILI NEKI DRUGI RAD RAD NA LINKU [IZRADA RADOVA](#). PITANJA I ODGOVORE MOŽETE DOBITI NA NAŠEM [FORUMU](#) ILI NA

maturskiradovi.net@gmail.com